

דבריו של מר ל. אשכול, ראש הממשלה ושר הביטחון, לגבי מה הפטודוגים חבירי פא"י בירושלים
ביום 15 בדצמבר, 1964 (8.30)

כדי ג' הפטודוגים:

ערוב טוב,
abhängig, חבירי מה הפטודוגים של פא"י בירושלים הטענו עירוב לאספהה הבחירה ותמיכתך
בחזדהם זה נארה את החבר היקר לוי אשכול, ראש הממשלה ושר הביטחון. אני מוקה שתחבר לוי אשכול
איינץ מתקוון להציגו מה רעמדותו לפציעת החטא.

ראש הממשלה:

אני מאמין שאיני יכול,

כדי ג' הפטודוגים:

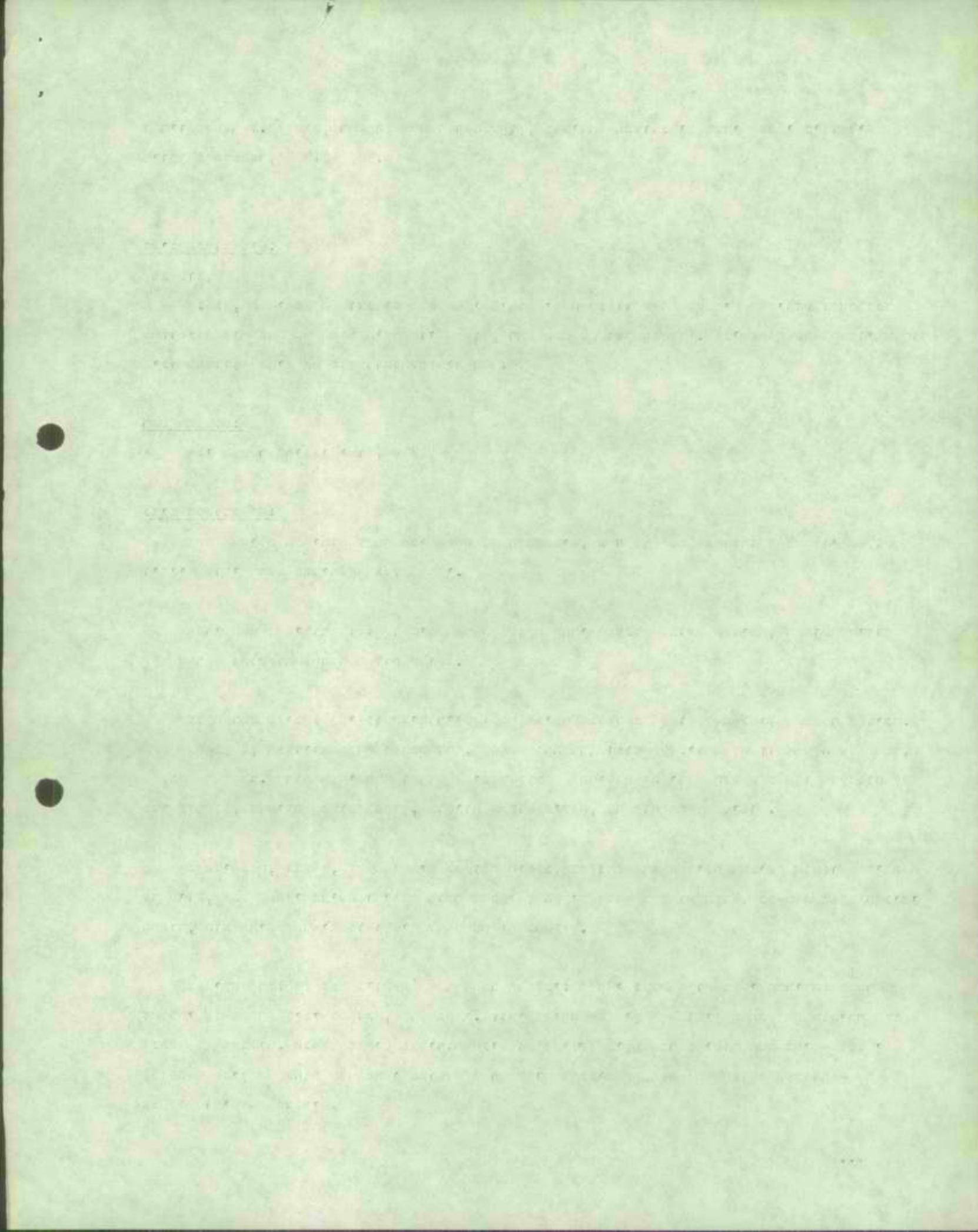
בטרם אסעת בחירות עזמה אני אותה בכתה ממשמים, אחר כך ישנו לך דברו החבר לוי אשכול,
וישיגים עוזי ברעם בזכות הארגון הנוראי.

חברי תחא וחייבור כלו עוקביס בחרדה עמוקה אחרי הסכום לבודל מסדרת, מבאות עלינו
 עקב הפרשה והוועדות אשרות הוללות עלינו.

כל הרשות מני על תיינו האיבודים ובעקביהם אגודה בדרכו של הפלטון ומשטר במדינה.
העם המתבקש בן הגלויות מוחה ומתפשך דרך, מחשש מורה דרך ומואה לפניו בשעה זו ממשלה של שבר,
טולגה של שבר. שרדת חברי תחא וחרdot האיבוד נובעת מחשילוק וחייבות הנעשתה בנסיבות העולות על
סדר עולמנו, פריונות במכון בוחן, פריונות במכון פיתוח, פריונות במכון חינוך.

פא"י גאה, ובצדק, על התשתיות בתקרה היישוב, בחקופה טרם מדינה שתביאה אוותנו למדיוניה
עד היום, אבל פא"י אריכה וחביבת לדעת המכשולן העמיד לבוא בעקבות הקרע, בעקבות המכובד הפגמי
ההמור, הוא היה אחרית לו ועליה לקחת אם זה בוחן.

בגימanton מרכז הטולגה ביום א' אמר החבר אלמוג: פא"י ננטה היום בתבייהו טבר
מטולתי או טבר פכימי בטולגה, קרע בלולין, דוחי ברייה של בין הפה ובין המה ואה ברירה הדז
אנחכו לא מקבלים. אנחכו ורואים בברירות האיבוד לעירנו בין טבר במישור המஸלאמי – פא"י
שפועה – לבין האפשרות של פא"י מארחות אשר ממשיך לתהוויג אם העם ואות חכמתה העבודה – כן
אנחכו רואים את הדברים.

נדייג האסלאמיות

אפשר לדוח לבודו של עניין בעניין הפרשה 54 - 60, בגין ועדת החקירה מאשר להחותה, אבל מחלוקת שבאחריותה נמצאה השלטון לא יכולה להחותה על זה כהיא יוזעת שהוניכות יכפיל את השלטון שאותו היא מוניכת. מחלוקת אחריות חיקם רקעתה הוא זה בנסיבות. אבל חברי מחלוקת ותיקם נקראים תיומן בין שתי ברידות, בין שני אגושים העומדים במרחב מחלוקת, ויש להבין בו זה, אלא לחבריו הטרבוך חייכים לעזע שהיוזם השעה היא שמת בבחוץ, הבעית והמאנק הוא מנשי אגושים אבל הטעון וזה חמור וחיליכים להתייחס לבעה בעיניהם מקוחות ולהכריע בעניין בעיניהם מקוחות. חבריו המרכז ברידים לחשוב, חבריו מחלוקת חייכים ~~שאינם~~ לחשוב שלפניהם עיניהם טמי אסלאמיות טהור, או המשך הנחתם טמי מזוהה עם ובסמלה.

ראש המפלגה:

חברי,

בשאלה בקריהו בינוים שאנו מאמין עניין לא יכול להציג או עניין בצדדים אמרתי אם זו ברידות, אולי החידם היו לו איז גותר קלידי, אם כי אולי זה רק נדמה לי מפני שבכל גיל ובכל סדרה ואטמוספרה יש הקשיים שלו ונולדת טמעלה מזה אין ואיך קומדיות? אבל חבריהם - קומיים.

אם אני משפט אטראקציה בימיהם תללו אני מאמין שלא פרטנו את דבר הוועדי כאן ואולי היה מודיעים הנה יותר.

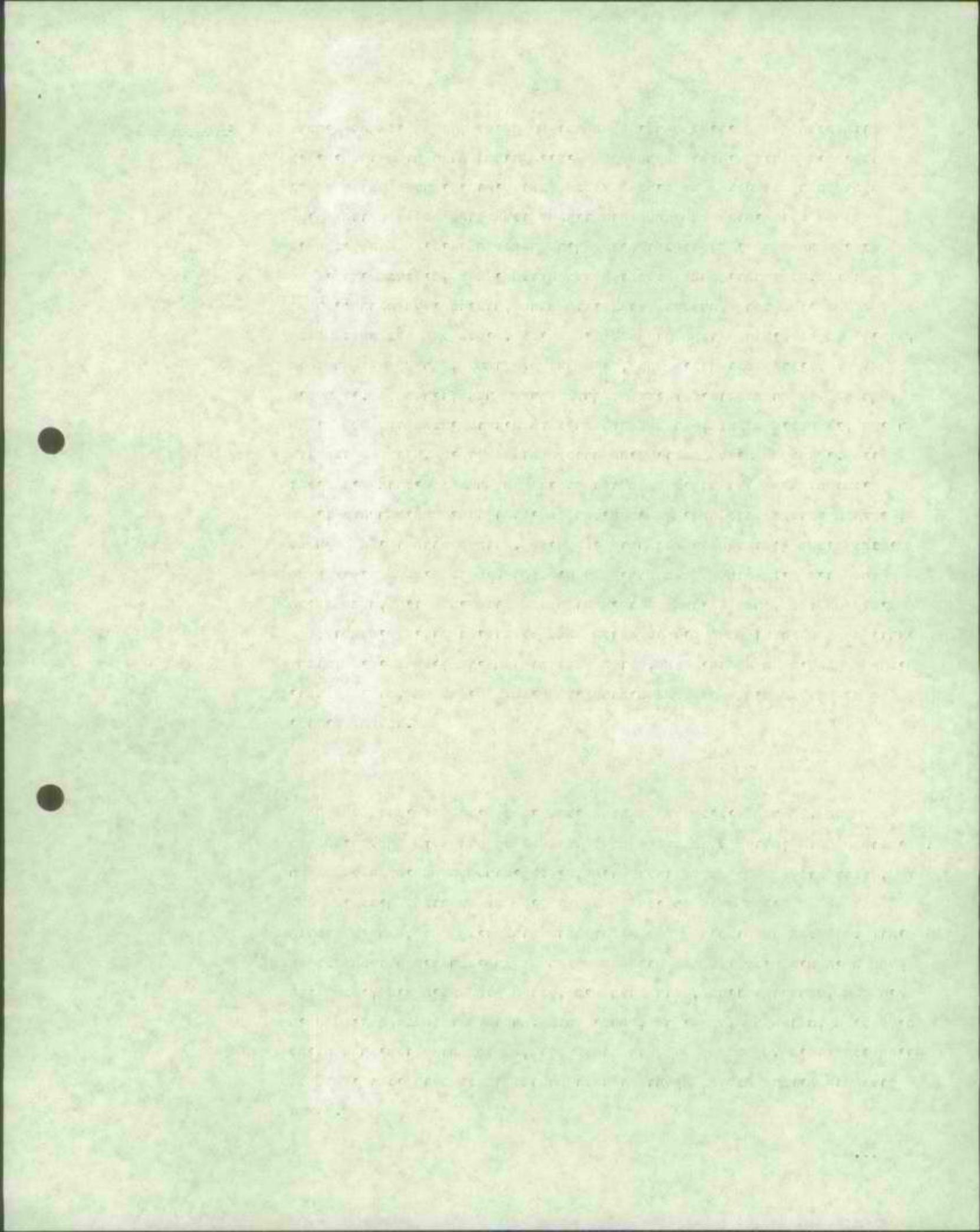
זהו בחרדים היה אבל ברגע בעינני דינמו ותוך כדי דברו, לאחר שגמרנו את הדיבור, עד ברעם בקי אגלי פרוטזיה: שאנו אעטוד לימינוכם בישיבה זו, ואני לבודרי לא החכוותי לכך שוקם הווצאים לשפט מנגנוני דברים ארכויים, ואוי, אני רואת פה בו מה עחונאים. בשבע שבער היהת לי אסיפה בבייה ~~שאינם~~ בREL בקשר סבא ואני אמרתי שם על העמונאים שאליהם יארין ימיהם ויקאר דפיהם, אני מאמין להם עכשו שטענותם שלם והעטיהם שלם יוקחו ולא יעשו את מלאכם.

כל ההקדמת הזאת לא באה alleen כדי להגיד לכם שאנו יוזע מאייה קדה להחihil ועל מה לדבר לוגינכם.

אנחנו חיים בעניין כבול, ואם אתם רוצחים זה לא שני ציריים, זה לא קבוצות של ציר אחד, אלא זה עניין אחד. היה לנו עניין "המערך" ואנחנו בילינו בו כמעט שנתיים ועדיין לא הגענו לסוף. אני פבדכם חשב שיחיה מעדך, השאלוני מהין? איבגי יוזע. בודאי, זה חליות גם בכם, אבל אחד מהן חבריו מחלוקת מועלץ ארץ ישראל, ומה "קיעין עין הרע" ביבור יפה, אי אפשר לגביכם להזכיר לוזיכו אם אתם אערירים או לא, ביחד ישיבותם כאן כל כך הרבה חברות, וזה תלוי בכם הרשות. זה תלוי כטובן גם באחדות העבודה, בסוגנון הדברים של אחדות העבודה ושל כל פרטן אם בגיע לאיחזר יוחדר גדול וירושר רחב, גבית עם ~~טפחים~~. לא לחינום נאמר כי אהנים והמושות נתנוים בידי הלשון, הדיבור והכתב עושים הרבה וירושרים הרבה.

בדברי אלה אני מתקווון לשיחת המפורשת של ישראל גלילי שבמשך השגה הדנו ביליתי את שנות רכובות ומכיד הילתי מספר אחר כך לחבריהם שנדרה לי שיוננו גם קלט וגם מסדר ידידותי, וזה שאנחנו מדברים זה בחבנה ובחרוכה, ובעת מסירת הדרכם של כל אחד ואחדו לחבריו הוא משודל לא להוסיף ולא לברוע כי העגין הוא רציני וכשהשאסר אריך לקיים ואנחנו לא יותר מאשר שליחים של איזודרים גדולים, מאג' חוצה גדרלה ומפלגה אהרת יותר קפנה. וזהו שאמרתי: הרבה חלו בדיבור, הרבה תלוי באזען המסבירה, הרבה מלאי בטע שאממך נעשה בלב אצל אנשי. אני אמרין שבאחדות העברודה רוזים גם כן בליקוד, או נקרא לזה "מערך", קרוא לו זה בכל לשון, בכל דיבור ובכל פרביין, זה לא איקחת לי. בן גוריון אמר "מערך מערך", מצד זה יכול להקרה גם "מערך", אם יש שלמה בזו באנאי קלודיה זאת נקרא לזה "מערך", זה לא איקח לי, העיקר שזו תנועה עבדה, ביחס אחדות העברודה שהיא יותרת הצעיה של מאג'י. היו זמנים ויש גורמים שאפשר לחזור דיבור ומושג על ליבוד ועל התקדבות ואני אמרין שהרשות האיחוד ואולי גם רשות איחוד יותר בדורותם הפעילים, לא רק מאג'י ואחדות העבדה. ממש אני רוצה ולא אלה ואוסיף להגיד שעבשנינו מפ'ם עושים מאיצים נואשים ומספסים על קידות המשך עשרות שנים מזמן שהם הגיעו ארצה, היו חברי תנועה נוער ותחתיו זה אעדיהם בארץ, מכאן הם עושים טමץ ומחסכים צירוק וביסוס לבן שהם תנועה מועלם אחרה ופעם לפעם הם יורדים דרגות, מימי סטאלין אבי האומה ושם העולם, אבל יחד עם האחרים הם מתקרבים יותר למצעיות, הם עושים מאיצים כדי להוכיח שטח קבב אחרים אבל הם לא פ'יכולים להתלבב.

אתם בודאי לא מחייב פנוי שאני אדבר מה על ענייני "הפרשה". מה? אתה כן מחייב לך זו אז, קודם כל לא אוכל לדבר על כך בכלל השולחן הזה (העתונאים). רק אפשר הגاوي או המפטרות לנוסיא, הידם דברו על כך כל המפלגות בכנותם, אך למה אני אדריך לך על זה? אין לזה טעם! אני רק אומר דברים על המפלגה הגדולה בישראל, ואם אבל מłów שוחר זה לא לשם התרבות או המבאות. זהה המפלגה הגדולה ביותר בישראל אשר בכל המסלולות במשך 17 שנים היא הייתה החלק הבלתי נפרד, היא תימה החלק הקובע, היא רקדה דואט, טריג וקורוארט, אבל היא הייתה תמיד מקובעת, זאת אומרת: גורל ישראל, שר ישראל, שר האומם, הטיל עליה להיות אהריאת ולעשות במלאה, ולא אסגור דו"ח על מה שנסעה. בידוע אין הצד של מאג'י ואני חשב שבעו גדלות ועצמות ותלקת מפלגה מרובצת הוא גורל ועצום.

ראש הממפלגה:

בנוסף שבודאי אני ראייתי או עמי נאלץ - מישור אטראקטיבי, ואנו לחשוב לפיז זה טמיינחו נילץ אותו ואמור לי: "היכנס את המפללה ומפסיק וואחר כך פרוץ לגשיה", ובכך יש הבנה מוזרה של הדבר הזה - וזה, לפי הבנתי ואם להעמש גם במקרה מזבון אז בו לפיז אטראקטיבי - אולי יבוא יומם ואוכל להסביר מדויק אני אוטר "אטראקטיבי" מנג' שטצ'ון הוא מושג רחב ומאוד מסוכן ואם אום דואים גם מארך פרובי כי מה לא יכולים לפעות בטם המזבון? ואתבת לרעך כמור, ומה שרת הדברות, אני בטעות שכולכם מקיימים את עשר הדברות, אבל כמו המזבון אפשר להתריב גם עולמות ואפשר לטעון שזה געעה בשם המזבון, זה אומר מפונגו של מישו, ונסותם כך הימת לי דברודציה כשמורת "מזבון", אבל יש בזדיי מזבון, זה ברור בטעות.

אני השבתי שבודאי צריך לעשות את האגד הזה מפני שאני חושב - ותסלחו לי על הביטוי - שטח שחדיבוק זה שדוק בנו, "הפרשה" וחידושה מופיע לפעם, צריך להסידר מעלייבו אתה ולחתמיד. אם בזדיי ראייתם את האגדה הדיבוק ב"אבייה" עם הגה דוביינה ואחות דואים באילו צורות בדורות עולמה כדי הרבה, נדמה לי שביבסין מילא את המקיד הדת, להוציאו את "הדייבוק" מהגה דוביינה.

אנו, אני פעם ראייתי חלק מהאגה "הדייבוק" במוסקבה בשנת 1920 וכמהן נדרשנו אך למוסקבה בטעם בראשונה היהודי רוסי, כיהודי רוסי לא יכולתי להגיע למוסקבה אבל אני הגעתי למוסקבה כיהודי ארץ-ישראל עם פספורט פלשיגאי כנגייב קרבוגרים לקוואופרגיה, ואני וחברי חפשנו שרים עם "החלוץ", או, כן, היו אז טרי "חלוצים" מחולקים וטפודים אשר אפילו ירו אונד בשני, כן, היו טקרים שירו בחביריהם בחזרה גזאים פן הכלל.

אם כן, בעם, דברתי על "הדייבוק"; אני ראייתי את האגדה "הדייבוק" כשגמא שיחק בו ולא חנה דוביינה הימה לאה"לה אלא שחגנית אחרה, ובהגבנה זו רואים באיזה קושי עולה לדב להוציאו את "הדייבוק". אינני יודעת אם חמש דומה לנשל, ואוthon שתחמש דומה לנשל רק כבואר של המשיח, ויחחן אין חמש דומה לנשל אבל מאחר שהעליתני אותו אנטם גם להסביר אותו:

אל הרבה, שהוא איז דוח גודל באים בקבעת שיזביא אה "הדייבוק" ~~ההשען~~ והשען צוונה אליו ואומר לו: "ארכיעיט דורות של אבוחין האדריכלים מביתם עלייך, בזכותם עשה זאת".

טאו"ז ذוקה כה עדיר שיאלץ אותו להוציאו את הדיבוק אשר בקרוא "הפרשה", זה אוכל בנו כל חלקת מובה, אני סובג, ביחיד איז לא אהייה במשלה וזה אולי סיחה טרפה לעשות כך שלא אהיה במשלה, ללכת סביה לבית, מאסיפה לאסיפה ומפועל לפועל ולהסביר לו מהי הנחיצות ומשמעותו ההכרת לנו להונperf ולברש אה "הדייבוק".

לפבי שניות אחדות, כאשר הלבנו לבחירות לבגש התלטנו לפרט טן הפרשה. כאשר אני שמתבונן במקרה "גאלגטי" זוחל האלגוריתם בגימלית רוחנית שלג.

the first time in the history of the world, the
whole of the human race has been gathered
together in one place, and that is the
present meeting of the World's Fair.

The object of the Fair is to exhibit
the products of all nations, and to show
the progress made by each nation in
the arts and sciences.

The Fair is a great success, and it is
a great honor to be here. We are
all here to learn, and to teach,
and to exchange ideas.

We are here to see the progress
of science and industry, and to
see the progress of the world.
We are here to learn, and to teach,
and to exchange ideas.

We are here to see the progress
of science and industry, and to
see the progress of the world.
We are here to learn, and to teach,
and to exchange ideas.

We are here to see the progress
of science and industry, and to
see the progress of the world.
We are here to learn, and to teach,
and to exchange ideas.

We are here to see the progress
of science and industry, and to
see the progress of the world.
We are here to learn, and to teach,
and to exchange ideas.

אני לא יכול להגיד לך מא"י מבדולות אשר חולשת מך ועד באר שבע. ואשר מאמינה שהיא חולשת במקומות העבודה, בגיןה מקצועני, בשביות הדריאות והלא פראיות - כן, גם השבירות הדריאות הן של מא"י - בהסתדרות ובמוסדות, ב��וגרט ובעם הילורי, איך גבע לשליטה מלון יהודים בארץ הזה ואני גבע לעשרה מלון, וזה מה שעומד לפנינו; אבל אמרתי לך מא"י שקצת לי להניח שתהיא לא יכולה לדzon על כל דבר ולהתלים. ואם מוחר לי פה להגיד אני רוגע להגיד לך - מדו"ע אני שזאל אם מוחר לך מנג' שआיש איבנו כאן. - בפואאי שבת שעבורה התקיימת ישיבת מזכירות בית אלישע והיה שם גם בז-גוריאק והוא אמר מה שראת ומה שאלת על דרכו ולכטוף הוא ניגש למזכיר המפלגה ואמר לו: "הגענו הוא עגיון מלכיה ולא המפלגה צריכה להתלים בו", אך טר לי המזכיר אחרך. כעבור יומיים - שליטה התקיימת ישיבת המרכז ואתים יוזדים לאייז ויזכה בכוכבו שם, קצת בזדיין שמעם וקצת מכם אולי היו שם. אני הששתי פדו רק פרלודיה, רק החלה. גם בישיבות המזכירות החדרלו בתקופה האחרונה שבפניינו רצינאים - ואני לא מפסיק עלך - אהנו נוכחים לויזכה, יושבים, לוזדים ומבראים ורוצחים לחוץ, זיין, זאמנו, הגעה המשעה עשר, אחת עשרה, ובדרך כלל אנחנו נוחחים נוחחים לשעת זע, אחת פשרה וחזי, ושחים עשרה, דומני שמייד את היישבת בשעת אחד אחרי חצות, ואני רואת מהרשימה של מבקשים לדבר הולכת וגדלה, הדיבור בוגראה מעורר "אפטום", וראיתי שבזורה בזו נמשיך ונשב עוד ישיבות והמפלגה חספל בעניין שאריך לטפל בו שופט או עודה קסנה. אם יוזדים שהיו עז המשפט צוען תשע ידים פיטלו בעניין זהה נושא תזמן, כל אחד בחמיכת פנוי. אבל, זה מזכיר לי את הפילם "אזורות הכרך" של צ'רלי צ'פלין, הפס הולך ונמשך, חיזועה הולכת ובכל אחד עושה מה משח, כל אחד עושה "דרי", עד שהיונע המשפט פוא לבזון להגיד: "כבר פדמן הגיע תזמן", או כבוי פואסרים הילדיין "הגיא תזמן מזמן". ואם אתה רוצחים, הרי היונע המשפט אייננו מיפוי, הוא מעלה שיקולים וזה אומר: אני לא מקבל משכורת بعد זה,بعد זה מקבל משכורת המשלה והיא חללים, אני רק פיעץ זה מסובן, זה כבר טיפלו והחליפו. בעניין הזה ברור לי שפועלים לגמרי עניים אחרים, הרבה יותר מעוקם הנפש, מזוקם האינטלקט - אני חושט קצת לדבר על ענייני נפש מפני ש תמי אמרה לי שכל המחלוקת לפסיבולות היה כאן | - אבל רבוחי, עניין זה אייננו שייך לעניינים המדיניים שלנו כיום זהה לא נחוץ לנו.

אני לא רציתי לקבל על עצמי להיות נושא לויזכה בזה במפלגה שאני מפרק אותה לפעלה מכל, מחוץ למדינתה, אני איבני רוגע להיות גדור לויזכה זהה, ובעיה אפילה שהיו מבקשים לנו שאבגינו עם כהן אני הבוחן את החלטת המזכירות בזמנו על פניהם לבון ובמה נאמר שתוא לא יהיה מזכיר ההסתדרות. אני יוזע שארכת פרוטוסדרים והרבבה פרוטונדרים לומען אותן הפרוטוסדרים בזו אותי לבך, חובה, ואני לא מקבל את זה ענייני טאנז חשב שצמחייה מפלגה להגיד לחבר שלה, ואפילה לדבzel ביזה, ובמקרה שהוא דבzel יותר, במידת ששליח של מפלגה גדולה מפלג תפקיד יותר גדול ויתוואר אחראי צריך לפחות איזו גוזה וכבר נאמר: פרקדקים עם איזיקים כחוט המשורה. אבל, מהו מעין זה יש גם החזון "הדריכוק" וגם שם נאמר: כל מה שהגשמה עולם יותר ירידת עשה יותר, עליה צורך ירידת היא.

לעומת נספח ל-12

אם זה אמרתי כאשר החמיל עבini "הארעה" לפועל, עם הופעתו של פנה לברון בזעמת חוץ ובמהווים גולדה וגבי הילינו אד בנוו-יזורק וגבי הייחוי מולש את שערותי – היו לי אז יותר שעורה משיש לי חיים – כאשר הייתה קורא בעחרות על המפרשת כאן וגסדי: יסתירין העבini כאשר יסתירין, אבל עמיד לבון מהם את מדין. ורבותי, לא ידעתי איזה דין, נציגת למדינה יט' במיל-סורה, למגועה אין בכלל אבל הוא חייב להענש, ועוד הידם אני חוטף שלא יתכן לבהיר כי טהור צהוב.

וניחח איז הגביעו ווחזרזאת היחח 60% - גודען סטטיסטיקה מדברים על 58% - האביעו بعد זה שלבון
במגאים אלו שההוו איזנו יכול ליאגד או המלgaת בהסתדרות, דהיינו, הוא לא יכול להיות מזכיר
ההסתדרות, ובזכיר ההסתדרות זה כמעט וחסרהו מעפ' כמו שור במשלה או אפילו ראש ממשלה, כי מה
שייש בעם יש במשלה, ההסתדרות מארגנת הפטוגני אנשיים, ככלוון איש חבריהם בהסתדרות, ובידי ההסתדרות
ספח לקיום המדיניות בענינן כבר ושביתות וכל מה שאם רואים.

כגיה שיבולגנו להמשיך את הביבנה בעבינה חזה ושוב יש הגבעה ועוד יש 70 או לאשכול או
שם יהיה לבן-גורדיון, ואני אינני דואגת אם החלוקה זו, אני לא רוצחת לחלק עם מאן' בגורות של
חלק של אשכול ** וחלק של בן-גורדיון, ובכיוון שכך, השבטי שזרין לחם למפלגה לתוכליים. אבל, אני
לא יbole לאנוט את מפטוני, אה זה אינני יכול לרוץ, וגם את הדבר הזה למדותי מבן-גורדיון: כאשר
זהו החל בתפקידו שביבם האחדרכות "החלבתי" פליו כאשר הוא החליט ללכת לשדה בזקן. השבטי
אמנם שזה דבר יפה אבל חיבינו רתומים אותו בעגלת העשייה במשללה וקשתה היה לנו לחשוב שהוא לא
יהיה אמגו, סוף סוף הוא שתה מטהו לנדרץ הזה, ופעמים, פילו תוך כדי סריבותי איזהו בשט
"איש הדור", לו לא הייתה מאיין בקי לע היבטי אופר דאה, אבל, אלפלה בן-גורדיון לא היה לנו מדינה,
כי בנתה 1948 מלחמת ההצטנויות האחותרת, ואומריהם: "זכוח על-ידי זכאי, גדרות על-ידי גדרות", וזה
עשה את הממשלה והוֹא קים את האבא, ואני לא רצית שכך נמחלקה ווּתחלקה שהמחלקה גראכת להיות
תשפח בחולתה.

שתחנכהו הוויכוח על המערך - העתונאים עושים תמיד את שלהם - סיפורו כאילו אשכול אמרותך כרך וצינן שם לא יהיה כך איז הוא ילך. אני נשבע לכם חבריהם: בפצעין זה לא דברתי עם עיתונאים או עם מדריכים שראיתי שיטפומו משתו ולא רציתו שיטפומו משתו אז לא זה מה שהוא בעהוביכם.

באותו למסכירותם עם בן-גוריון אחורי שיחותה אделית בבייה במשך שלוש שעות, והוא אמר לי: שמעתי דבר כזה, האם אפשר זה יא טרף? והוגה שאל זוה במלואה מרובה כאילו הוא לא אירע אף פעם בשום דבר, אבל אני אמרתי לו: זה לא נכון, כל נדרי ואסדרי שלא אמרתי זה וายונדי חושב לך ומה שיש בפתחודים לא בא בשם; אני סבור שהברי מפאי הם בוגדים ובדלו במלגה כזו שהם אריכים להיוות חפשיים בהחלתם.

ראש המפלגה:

כשבן-גוריון החליט שהוא ראוי לרכת לשורה בוקה, לאחר שנים רבות, ואכדי מקווה שתתייחסו
עוד שנים רבות ככלא, של עבודה קולוניאלית בפוכגזה ובפרק זה החקלאות כשתיהית
שר החקלאות ואחר כך שר האוצר, שאלתי אותו "איך זה?" "הפלגה ארוכה להקלים כאן", ועוד הוא
הוא ניכר אם פנק אחים שלו ואמר לי: "פראה לי שטוב כאן שכל חבר מפלגה חייב לחיות
ראש ממשלה" ואני שוכרת להביד לכם שהוא מודים אותו עד למיניהם הוז שלו.

במפלגתו אפשר להמליט על הרבת דברים, כמו דחתה שטבלה בהזלה יוגה אפשר להחליט יותר,
אפשר לדבר על כך שדריך פרופסורים צעירים למען חנוך דוח חברים בישראל ביחס של חכמת העברות.
האם יש לנו סיכון שלא מכל האוניברסיטאות והפרופסוריון? אני לא שיב על כך חילתה ושם בשלילה –
עוד חסר לי לעורר נגיד זעם של הפרופסוריון – אבל יש דברים שטבלה ערוה וחיה אריכה להשוב
עליהם, אבל להברית מילחו להיות ראש ממשלה? זה לאו? אמי סבור שלא אלמן ישראל ועוד יימצא
בישראל, כמו שאפר בזמןו בן-גוריון.

אני לא רוצה להזכיר לעניין הפרשה, זה עניין שכחנו עליו הרבה עורבי דין, זה עניין שקרה
לפנינו עשר שנים.

חברי הצעירדים והיקרים, אנחנו מודים עזירה בת שבע עשרה שנה אשר קמה מחוק מכאן
וזדין, בדמיין חיני, הימה לנו מחמות כזו, מה לא עבר עלינו? מה לא עשינו עם האגדלים עד
שהצליחו להוציאו אותנו, ואם נחihil עביזו לעורר פרשיות חן לא הנדרגה בהתחלה, ואמרנו חמי הברורה
quia שזה סרוּך הדעת שבביל המכוונה ובביל כל העם בישראל.

ובלי כל קשר לפניה זהה, היה משוח בקשר לב'ול אנטטר, האם גם זו נעראה "פראה" או שזה
 רק סעיף קטן אחד? מהדרי ג'ול אנטטר מטהר הרבה מאד ואולי הרבה דמיין אלה היו שדים פרופסורים,
 היו אלה ימים פרופסורים, היו הסודות בביבירות, השדים בביבירות על לא עוזול בכמו של אדם, ואם היה
 נמשך המאבק עם האגדלים מי יודע מה היינו מגייעים, אבל מזדה לאל, זה נגמר.

הה' אז הרבה עםם אחרי התקדים "אפטר מאדר" בזה לחפש, אני בסוף שאנחנו יכולים
לחפש בזה אם עטנו במשן חמש עשרה שנים הכהן הכהן, אנחנו יכולים לעסוק בביטחון מה עשינו
במשך חמיש עשרה השנים הקודמות, אבל, ראש ממשלה לזה אני לא רוצה להיות, אני לא רואה שיתהיה
מצב בזה שיבידו: במשך חמיש עשרה שנים שישבו בדלותם עם עוד קברות אונטיים – כי אני לא רוצה
לבטל את עמי כשר החקלאות וכשר האוצר – במשך חמיש עשרה שנים פלנו, ובמשך חמיש עשרה שנים
אחרות – לבדוק, כך לחלק את הדברים אינני רוצה, אינני רוצה שחייב עשרה השנה יהיה של אחד
ויהיו שנים גדולות וכאן יבוא לוי בן דברות אשכול והוא יטפל בעסק הזה.
ואמרתי לעצמי: חבר, אתה רואם, הגה איך כזו ובן-גוריון מציג את הענין ולא הימת- לפי

ברירה והיית מוכרת להזכיר לתגרה – רמז המכוונה היה אומרי: ברירה רצינית ללא תדוחה.

the first time in the history of the world, the
whole of the human race has been gathered
together in one place, and that is the
present meeting of the World's Fair.
The great number of people here
from all parts of the world, and the
large amount of money spent by them,
will be a great stimulus to the
development of the country, and will
help to bring about a new era of
prosperity and happiness for all.
The United States is a great
country, and it is the duty of every
American to do his best to help
in making it even greater.
The World's Fair is a great
opportunity for us to show
the world what we can do,
and to prove that we are
a great nation.
We must work hard,
and we must be patient,
but we will succeed,
and we will make the
United States a great
country for all time.

ראש המ�述ה:

בעם ופערדים, ובמה דומה בנ-גוריון אמר: כלל לעם זההות חבלת, אבל חבריהם, וכי לנו כמיין במאן חזז, כי האיך יברוא זיכיון העולם "פיאם ידעתה את פראט מרדנאות", ואמדת-לבן גוריון: אם זוותי היודעתי איז אידי לא מתקבל את זה.

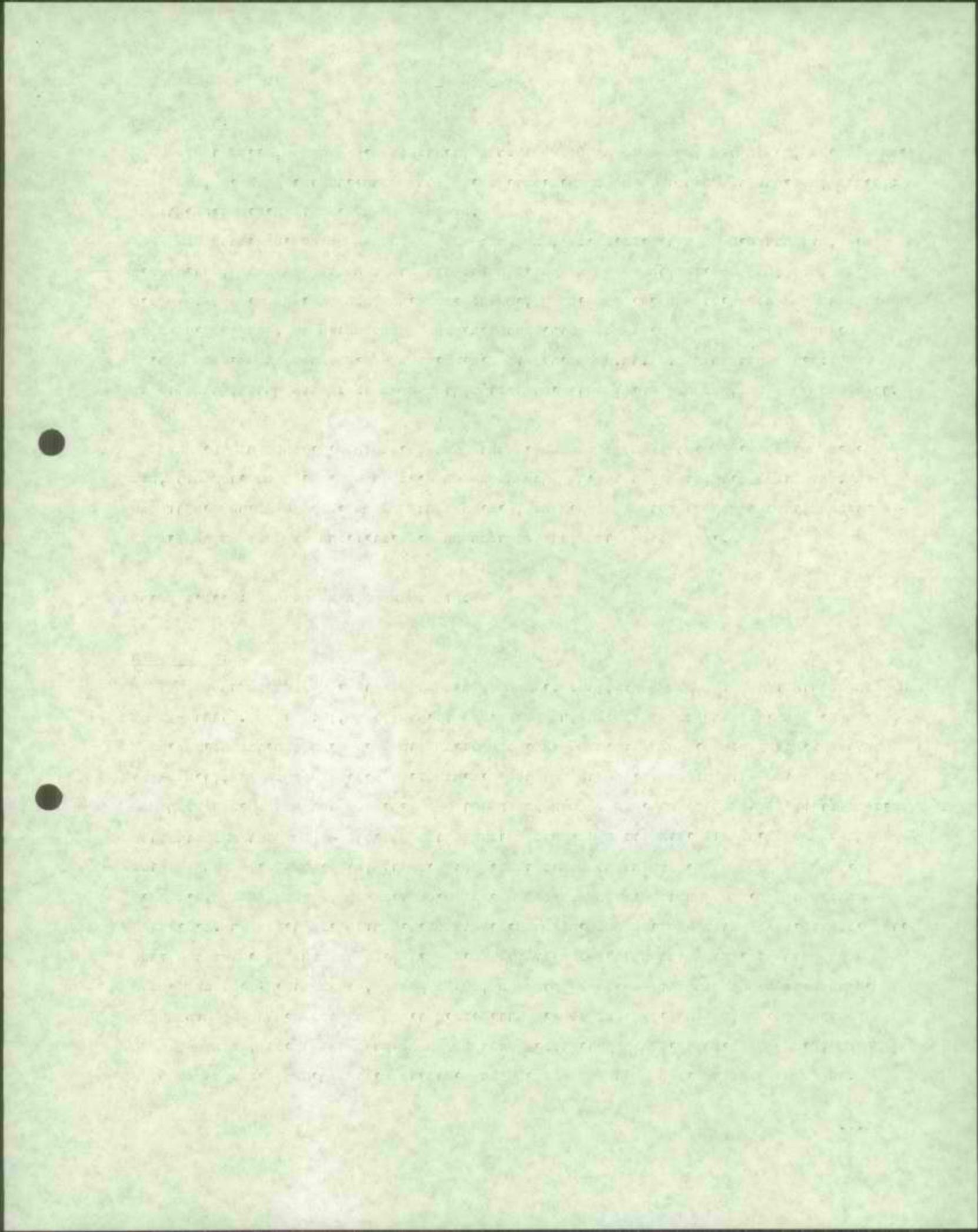
אתם בזודאי מביברים את הנגדה על עטאנן רבר עטאנן, אידי אידנצע יודע אם הילא דבר בזזה, איש אידנצע יודע, אבל עתה העוברת שאגודה צדו נזורה בישראל איז מה פהו, אידי לא טובן לוח, אידי לא שיש בזזה. כנאי אמיהי בחחתלו דברי שאני נאלחתי, השבוי-שלל יידי כר-אווי נסנה את משפטם לבם של חבריהם במפלגה, את משפטם לבם של האערירים והצעירום – לא צערירים כללה פְּלִיטָה שטוקראים זו שפְּלִיטָה, ייש לחם כבר נסדים – השבוי-שיחיה בזזה קרייתם אם. או. או., או רוד אדרום להבידך: לא צערירים אבל ייש לחם כבר נסדים בחוק ג'ונבל ומבי יודע לאיזה דרך כוא, אם בכלל נאה פהו.

אם יש דבר מהתקייזים הדחומיים, ואם מוחר לי" לנטהמש במלה "קדושים" שיש לטעומם בימי' אלה, וזה חליי כממי"י כי אפשר לטעומם את המשבר תוך שעדים וארבע שעוטם, ויש לעשות אתם. אם אום זוכרים מורי עם הקמת נסלה תוך כתה ימי', זה היה בעה פטול ובסעה "הטועזין" המפרנס – כל מי שטוקריא שאל עם הרבייזיגיסטיים מההגבנו כפועדי משותף סול מסאי".

קריאות בינהים: חרום לא מטהנת איז בזזה.

ראש המ�述ה:

הס אמרו איז שם לא ישבו במקילה אותה עם מסאי". נברון, זה לך עט זון ואיז הדרכתה המפללה עם בנ-גוריון. בעבור דמן, שכן-גוריון החליט להפסיק, וางחנו עלגנו הרבה בזי' שלג יעשה זון, אם כי בפינחס חברית בלב ייש לי שחו להבידך, אמרתי איז לחבריהם: נדמה לי שאחנגן עונשים עוזול לבן-גוריון, אם אוחנגן מאלכדים נאלסטואיזם שלו ואם הוא הגיע לפטקה הזו – הוא יטמא התאיס שטשן כל השגים מדבר וחובע צערירים פְּלִיטָה ומכל תנאק זהה של האערירים עשור אותו אבל פְּלִיטָה השבים שלו גודל מהפצעם שליהם – אולי לא נבון שטחנו לטבונע זהה מטהו, אולי הוא אריין ללבנה למאנ' שלום – ארבע שנים ואילתיים יון לו טנים זאן יש לך כוחות להציג זהה ייחוד בנסיבות נתקוישין כי תבריםם, עבודה המפללה, לא אגיד שמי' מתחילה להאמeo, אבל זו עבודה זולגרית, זו עבודה בקונטראיזם. רק עכשו אידי חנזיך שיטיבון קראלייזם וויסטוי שטן אידי לא מטהוצץ בת סיטן שטן עטוי טברז או שטבי הון ברצל או שטן לי עטבים כלל; זו אטנו פטודה גדולה וחייבן רוזה רק את הדברים אגדולים: יטוב הגליל, האנקן דיון", המבקרים כמסודים – זה נברון בחרכת פְּלִיטָה אחד כי במרקחה זהה לא סולחים לנו וגם עכשו אידנצע יודע יידי פְּלִיטָה נגא בענין: זהה בן הדיוון בזועגא לתפקיד, הצלבורה רוזה רק את המשחתה והקלוגרים אל עטבים, אם אפשר לשקל עטבים, אריין להוציא בזיכרים וב"אכילה" של אחר אה השci עד טביזים למשהו.

ראש המפלגה:

בשוחט עליך עד להקדים ספסלה מראיתך את ה"קונגס" לסדר ולהקדים ספסלה חוץ שכוע דמיים, ועוד גס וזרקתו הקואלייטית. אגד בסתה בו פכתיו שם גומל עלה התפקידיך עד בשלוש שיטות. מלפניך תורכבת ספסלה מחדש והבלבוליהם יתחילה מהחוגע נאילו הם פשווים בשמן חמור. זה פלווי נסנא"י, זה פלווי נסנא"י בלבד.

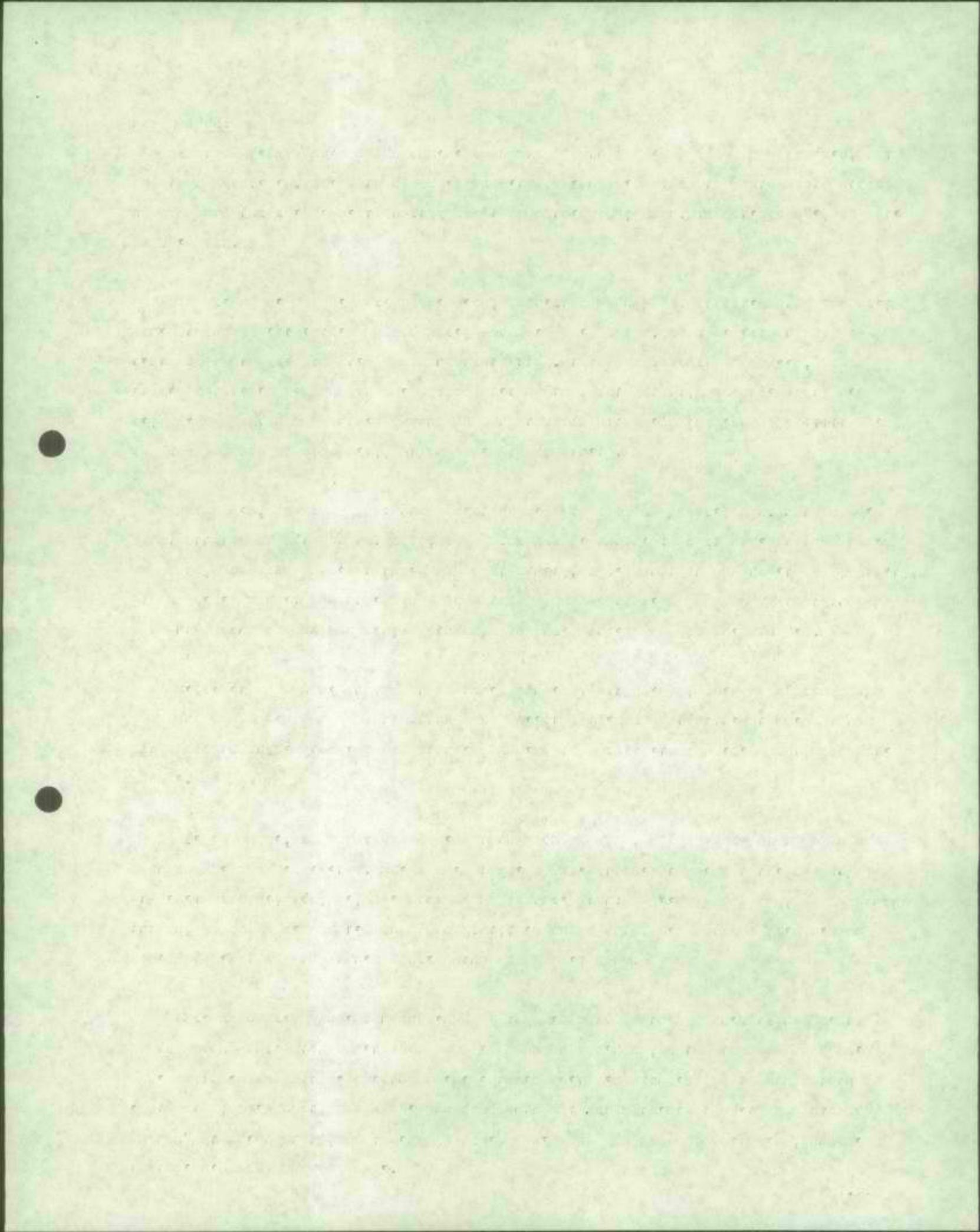
זה אגדי בקשנו נסנא"י? אגדי בקשוי שיכתן לחברינו ספסלה - ואנחנו פנדים תודעה לאל מניין חבריהם ואנחנו אפלו יצליחו לההפלל מניין - להמלחיהם לפיד מגזונם. נסנא"י ביריגנו שור המשפטים וידיעת מה דעתו באנני זה, וית עוד דבר שדעתו ידועה. ועוד שתהו: אנחנו לא תפשיטים, אנחנו יושבים בקואלייטית שיש בה עוד שתי מפלגות אשר חוברות באותו "מצעדיון" שהזכיר אוטו, ריש בין שמי אלה מפלגה אחת שרצו לעשנות אותה טערן וחספלהה חזון הביגום והפשיטה חנאי פנטזיה לא משותף ספסלה עם בן גוריון, או לא משותף עם בן-גוריון.

אבל חבריהם, לא אקסה מכסה: רוב חבריו יושבים שלא כחוץ מכם לעניין הזה. רצוי לחת לוי מדריך פורטולה של מלוות קומות. בכלל, עשה כהרג נסנא"י ואמרינו: אנחנו דואים וכורא אורחים או אשכול, אבל אנחנו דואים ואורחים גם אה בן-גוריון, ואגדי עמר זאפר חחת רגליו של בן-גוריון, עד מה עמידה אמרתי: אהם דואים גם אה אבא וגם אה מאה - טוב זיאתנו אבל מה לעשות וקורה בר שאבון רוגם לגורש מה אבא? מה נימן לעשות כאן? זה טרבי, טרבי מאר, אבל צרייך להמלחיהם.

אלכני ידוע אם האבוי מבהיר שבעז אט דברי, אמרתי אז שזו מהיחסות, מהיחסות שצטבירה מטהן אשר עשרה שנה, מהיחסות שבקה מטהן עבודה כביה שתייגנו נחונים בה לבולזוזרים ואמריה מוכרכות לבוא התפקידים ברעמים וברקדים, אבל מזכירים להמלחיהם, וכך אנחנו יושבים בימים הללו, זה פלווי נסנא"י.

אגדי לא שמעתי, גם מדריך לא שמעתי שעובדת שאלת של משבור, אבל אה אקסה עומדת שאלת של שבד נסנא"י אה ארכבי ידוע. אגדי מסבכי אופטומיסט, אגדי גולדמייזר אוטומיסט זאולז גס מטהן אוטומיזם גולדמייז, ולכך אין אגדי גורם מה אה זה זאולז אוטרדו נסנא"י עם כל גודלה, עם כל אוררכא ורזהבה, עם כל מה שיש בה ויש בה כוחות, נכוון, יש בה גם כרות, היא מפלגת המוגדים ויש בה אוטשים שלא ידעו מה דומע זאולז להרכיב אותו למשמעות כנין גארץ.

לפכى הרבה שנים קראתי ספר ברוסית "עמך זאקלים טאל" שטורגם לעברית זגרא "כיצד הושלם הפלדה" ואגדי אומר עכשו: פלהה נסנא"י, אה אפשר לחבריך בר, מחוזל ומחלשת לא על מים שקטים הדזונים לאט כמו כי משלוח על-ידי יהודים יהודים מים שזרומים לאט וברבות גדולות לא יבואו לנו מן המים מללו, אלא נסנא"י מהסלת בעשרות כפו אערות ובירוק ועכשו העסק חזון של "הברשת" או הלילה ברשות, כל זה יחד עם דברים אחרים שהם עזם העשיה של ים ים, הרשות ומהושם היה שכנן מפלשתה נסנא"י.

ראש המחלוקת

כפי שאמרתי, אם לא אהיה רשם סכפלת - זה גימוק מזריזין בשבייל פס"י לא להוביל עלי אן החפץ נזה - אך מכיון לבית עט קורגן ופסיב ואסביר את הדברים.

מכהן לבון היה גם לו שד התקלאות ובעורגוחיו הרבים, אם כי אן הוא עבידין לא חטא כל כך, אבל בעורגוחיו שהינו עתידיים לבוא אחד כן, עבש אותו הקב"ה בשנה בדורות ובאותה שנה לא היה ידקות והבנמת החלbeta עלינו - חזא הילה אשם אן בדיקת כתובם - ואילצהו אונז להחמיר טעמי שהוא נ苴ל בחקיזו, מהו נ苴ל אנד איינז דיזע.

אבי באונז מקונה עדין לא הייחדי רק חבר כנסת וכל כך תרגושטי אן פגאונו של לבון, פגאונו הרגבנה שלו על עצמו עד שמחיתך כן.

אחרי לבון באתו אבי כשר התקלאות ושיטק מזל גנטחו אדרובות השמיים, אבל יחד עם זה, אמרתי לעצמי, וכן גם עשיתי: אלר מבית לבית ותקלאוי לאוקלאוי ואסביר, וכמו אן מאכיתה בו עכשו לילכת אל ציבור הפעולים ולהבריגו, להכנו אותם בוגע יותר ערוב, להכנתם אתם לוינזותם ולחסבירותם להם מה עוזד לפנינו.

- לפניהם היטיבת הרשותה של מרכז המפלגה נתנו לי את הנוסח של שלושת סעייף התבעה שניתא:
1. מביעים אמון באשכול - זה כדי לברוח אויחי בטען דית אחורי שבן-גוריון אמר מה שאמר;
 2. זכאות של ממשלה להחליטה בעניין זה; - אתם יודיעים, ברוטה אומרים: "יש לך חומר להחליטה, אבל עוזיך רק לעשות זאת!"
 3. המרכז ממליץ כן וכך.

אומרים עליי שאני יודע לעשות פשרה ואבי לא שחייבת בזה, אמרתי עם לבן-גוריון שככל עוד מארח בשרה שלו, בלי זה חמינו היו הוועדים לחיות מוהז וכברות. סעיף בקשר לסעיף השלישי בהצעה, מדובר על מלאת המרכז, האםי אם החברים: אם זו מלצת אפשר גם לא לנחות לפיה? אתם יודיעים, יש הלכה שאין מודרים עליה, והשיבו לי "לא". אמרתי להם: אני מוכן לוותר על שני שליש של ההצעה, ואני מבקש שיאירנו לי רק אם הסעיף השני מתאפשר לממשלה להחליטה ואני מותר על הסעיף השלישי, ואני מבקש שיאירנו לי רק אם הסעיף השני מתאפשר לממשלה להחליטה בעניין זה. ראייתי שהדבר איננו קל נקל ואמרתי: ארייך להעמיד את האמא"י על המציגות, יחשבו על כך מה פירוש משללה, מה זו מלכויות, ומה אלה מהיביבות את חבריה ובהחאתם לכך הבחר את חבריה, יبول להיות שאלה הנמצאים בנסיבותיהם כיום אינם מחייבים למלא חקיקת ואין-אפשר לסתור עליהם.

the first time in the history of the world, the
whole of the human race has been gathered
together in one place, and that is the
present meeting of the General Assembly.
The world is now in a condition to
make a new epoch in its history, and
that epoch will be the epoch of
the establishment of a new order of
things, a new order of society, a new
order of government, a new order of
politics, a new order of economy,
a new order of morality, a new order
of religion, a new order of science,
a new order of art, a new order of
literature, a new order of thought,
a new order of life, a new order of
happiness, a new order of progress,
a new order of civilization, a new
order of humanity, a new order
of the world.

ראש הממשלה:

אני אומרת: בעשיה משגה ואנחנו אמרנו: לנו לנו להחליפם ואחר כך נמיאב לפניהם המרכז יחולט שתרדיו במשלה עשו דבר לא מושך כדי אפשר יהיה ~~לפניהם~~ להחליפם.

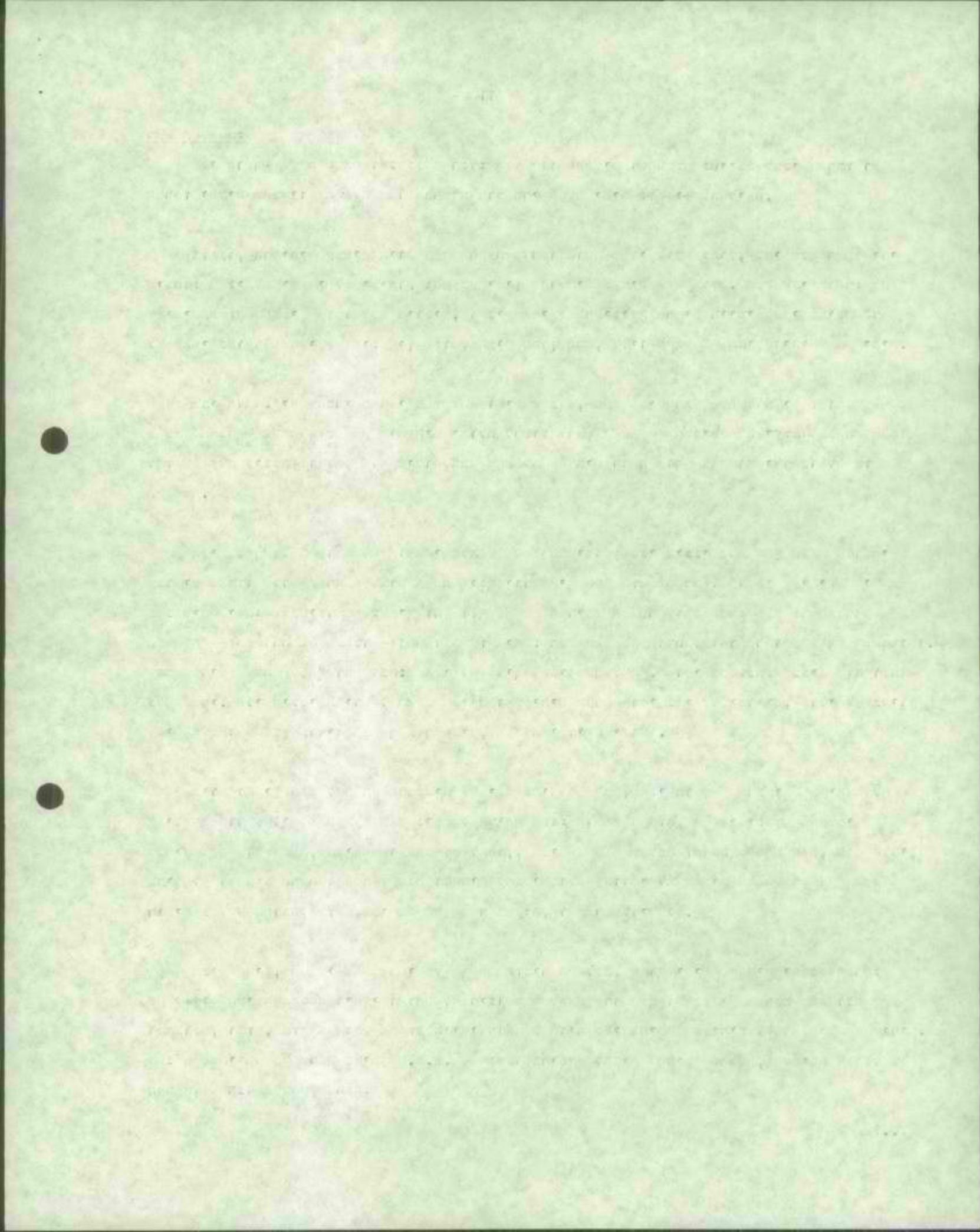
בזמןנו, חישתי לעצמי לחיות בעל התגובה שדרשו אורה פנוי, ולא נכוון, כי שגادر על-ידי מיחסו: "אני לא יודע לא ישירות גלו בעקבותיהם שהולכים להודיע את לבך". אבל אני אומרת: לא שישתי את זה בעצמי, קומו לך דיזונים, ואני עצמי לאחר גשלבה מרביה היזמי לבדי בבית אחד וכשימים בבורק אמרתי לעצמי: איך מגדים, איך לבוך חטא, עליו לקבל את הדין ויתה מני שמייה.

אני אומרת: יש שהברי מפא"ז במשלה-עוותם משבים, אבל מגייע רבע שלטולה יש זכות, גם במקרה חדש – אם אלת סתום חבריהם תיאי יכולת לשוב לראש המשלה מחבריהם אלה יעדבו את המשלה ועוד המשלה איבגה נופלת, או אפללו לראש המשלה אם היא דואת כהן ואפללו נופלת אז המשלה.

אני בקשר כל התקופה לא הוציאי מלה על מאכ חחירות, אני איבגי נלחב מך מאכ חוכמי שבר יש אקלינו שלוש עשרה מפלגות ואלה אילן יודע אין הם חזם מחרבן. רומני שבימי אפלאי באכבליה מישוג מאכליון שאל: איך זה הולך שם עם השריון? אם צווחו פהו שלא דראת לרש המשלה – זה קורה בו אקלינו – ומחשובה אד הימה: ראש המשלה קורה לאוthon שר ומכס את התפקידו. אחד השדים שאלת "למה" ומהשובה: "אני לא צריך להגיד לך למתה". אולי בו אקלינו נגייע לזה וזה גם אפשרי. אני איבגי הסיד של המכב הקרים זום יתיה מערך אולי נגייע לשינויים, אולי לא בדיקו לפני מהשתחו של בז'גורדיון במשן שעדר שבים, אבל השינויים יבוזו.

היום ואני שמע לכם רק שודקה לאמילת גוזרו שלכם, אני הושם מהארכתי בדבריהם אבל אגיד רק עוד שangi לא מקבל את העיני של ברירה כזו או שבר כזה, אם כי ימכן שמתהלים חברים במחבבות כאלה, אני מחשוב את זה לאטז, אני חשב שהטבלה Zukunftה להרבה חום, מום חורי, צחיק לעשות בזה הרבה ואפשר לעשות ולהזכיר לחברים ולכם בודאי לא להביע אל העבר, ואם גם רזגים בו על החזונה, בזעם, כי אם אל המחר בתקווה, והחזר תלוי בנו.

אני שמיין, אם כי לא דברתי על כך עם מזכיר הנטלה, שוחר ימים טורים ימצעו המרכז עם ~~לפניהם~~ הסידעה ברכבת ויחליפו לתה לחבירינו במשלה אפרורה לפחות בפנין הפרשה כמאוגוס וכרזונם, ובזה החשוב, אם זה היה ידו להזכיר ליגובותיהם הצערדים ולמוסחותיהם האגורדים. בחג"ך מטהידת כל פרשת בסיטן ס.ס. – אנחנו גורכים לתביעת לטמיון הפרשה, לטמיון הגוף על הפרשה, גמרדו את העסוק הזה.

ראש המ�述ה:

אתם בודאי זוכרים את ענין ג'ול לפניו תודות חודשיים, בולנו הינו נחוצים איז בדקה רבה, זה ענין שלול היה להסבור ~~על~~ ולסביר אותו: אולם בעל דרכה בכוונה נאך, הביעו אליו השדרות על אלה האישים המרכזיות שלבו בחכונותו, המשות וחששות על בגדיהם שהדעת יכולת להסרף לשען, וחבריהם, מעדין נגמר איז כמי שנגמר, וعصיו, לפניו בתודשיים, עקב דבר הדיווט בסדר החתום שangi אחוראי לו עשר שנים אחרי ה"פייטה", נדרש לשלם פיצויים לאומו ג'ול וחוזה שרנה בבקשה אישרה את הבקשה, ואמה, אך ורק בדבר כזה עלול להביע למשהו גורא זהה אם גם הגיע לעחרות, לכורה, דבר חמיט, לפאמ הענין אין טבות, זה על פי דין, ולטברן הבדיקה אין טבות, אבל, רבותי, הדברים מתילו להתבלל אחורביה, מה היו המברקים, האם הם היו מזדיינים או לא מזדיינים? ולאית מהוים לפניו בתודשיים יש בין השוב ויקר, ולבן אהה, והיא חברה מפלגה והיא חברה לעוזן, ואני החרבתי — גם בגבילי אנטר פידין להתרגש — פן הכתיבת שלמה. ואני יודע שבכל חברינו בטענה בכתיבת החהלבך איז בדקה ובשאלת "מה יעשה אטבול בכתיבת? אין הוא יסביר ומה הוא יסביר". כי היו באלה שהחבורנו לעשנה פן העניין הזה שהוא גורל ורין גדול. ואני החלטתי להסביר יפה ולסביר רצונם של חברינו — וזה לא קל — וגם לשבירו רצונם של חברי האפוזיציה ואמרתי כי בקשרו כזו אאל עם שכך, בזרק כזו מפיג איז הריגנסון שלו יט ~~אתם~~ דבריהם שבירורם ימאר לעוד חמיטים שנה, לאחר הדרור הזה, כהווע ואני נגש ביחד על הידח או בזקם אחר, איז יוכל משחו לפמל בהם, אבל לא עכשו. והדברים הרגנו, ואני שוב אומר ותודה: הקץ לפרשומ הלו גם אם זה בגע בכבודו של משחו, ואני מודה: הטעונים בגווע בכבודו של בן-גוריון, והוא נטה לעניין זהה, הוא לא הקשיב להצעם ולעבטים של חברי ולשיקוליהם שלדעתי הם חברי המובאים דהסזוריים ביחס אשר ערבים אותו בשער שדרות אגדים בידר, אבל כך קרה הפקחה, וזה לא חינה להם אוזן, אלא הוא חינה אוזן או לחכינה קשה ~~במפען~~, ואם לא ארבעים דורות הדיבונג זהה להזכיר ארבעים ~~ב~~ ארבעים דורות של צדיקים גדולים ~~במפען~~, ואם לא ארבעים דורות עד מה שחוות שדרות אגדים של הצעה העבודה, של המועל העוויר, פוללי דיין ואחרות העבודה עד הירם אם זה לא דורות עד זה חמיטים שנה עם מורותם של צאנטזון, אהרון-זביך ורמד, אלה שיטנס ו אלה שאידם, בסוחם את חבריהם ובוחל מחיים אחרים ובעניינים אחרים ואני שבטה לכם, יש לנו מטה להעסיק אה פסדו, ולאחר שסדרו את המהירות נמחל לדברם בדברים אחרים.

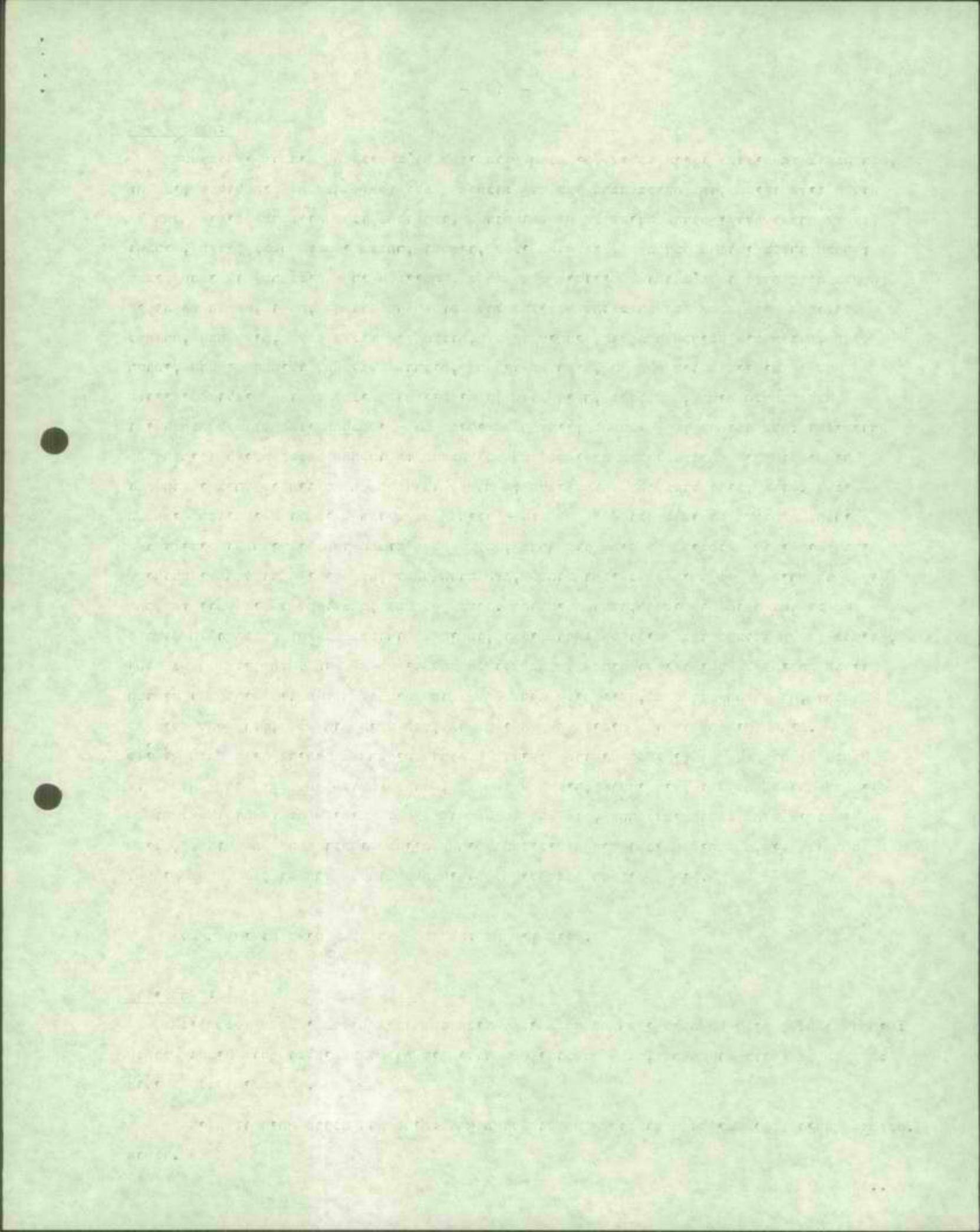
(לאחר מהיאות כדים אומר ראה ממעלה: מה אין בדים).

עוזי ברען:

אני משפטה עטמי בשליח ציבורי אם אביד פאג' מבטה את רהבי ליבם של רבים שאחננו אומרים: אנחנו אוחים אורח נמלאים התלהבות איך ילוד אתה יכול כך לדבר, בהחפותם כזו (ראש המ�述ה: אולי לא גולדתי מטה).

נאכיפה זו היתה כוונה דו-סידרתית: לראות ולטמעו את אפקול וואטCOL ~~ב~~ ינטע ויראה ~~ו~~תפצע.

אותכו.

עוזי ברענס:

כל אחד מהנו שקורא עוזרים נוכח לדעת כאילו מטהבר שיש לנישואו מוגנות על עירוי נפאה", באות שלחו צפעם עירוי נפאה"ג מבקשות וזרושות לא להקים מעורך, דורשות להקים וערום תקירה וכו", ובהם, גאנאים בגין עיריהם שלאית מהם אין נכדים.

ראש הממשלה:

"גדי וילס".

עוזי ברענס:

הצעירים הלאם סוסודותיהם נחנכו לפני הוועד מצאו בדרכו של אשכול לבני המזרחי והיחת בוגין זה החלפה מה אחד. גם אנחנו צעירים, גם אנחנו יהודים, גם אנחנו יהודים, גם לדבינו יש טائل. אחד מזבורי הצעירים הללו שזכרתיו אותם אעטיד אורחות ביום השיש לפניה ברירתם: בטחונית, דגנית ועין חרוד. לי נדעת שבב דרכת של נפאה"ג היא דרך של המשכיות וכי שהיום מקים ועומד מהאש מערבות ישראל סופר לו לריכון מהגינה ועין חרוד.

אדם יכול לטעון או להטען להעמת ועתה תקירה, אבל העניין הוא סוד איש, אני אינני יודע מה כח חגי אדל ולכון צודק אשכול שגורין להעמיד ולתמם לחברינו הממשלה את זכויות מוחלטות, מה הם אמרדים עלינו.

אנחנו רוצים אורח אשכול בראש הממשלה כדי שתעשה לديمقוד העם וחנויות הפועלים.

ראש הממשלה:

אמרתי קודם שעני לא מסוגל לחת "ביס". כהאייתי בדרכי בן המגמת הנה, לאחר ישיבת קב"ה בוגרי דיוונה לא ידעתי ביאר אכם ומתי אגיד לכם, וגם ברעם לא אמר לי דבר, והאמינו לי חברים, לאחר שעבדתי מה זה אמי אופר לכם שבשבילי זו היות חוויה אישי וחברית ואני מודה לכם עליה.

1960-1961

1960-1961
1960-1961

1960-1961
1960-1961

1960-1961
1960-1961

1960-1961
1960-1961

1960-1961
1960-1961

1960-1961
1960-1961

1960-1961
1960-1961

1960-1961
1960-1961

1960-1961
1960-1961

1960-1961
1960-1961

1960-1961
1960-1961

1960-1961
1960-1961

1960-1961
1960-1961

1960-1961
1960-1961

1960-1961
1960-1961

1960-1961
1960-1961

1960-1961
1960-1961

1960-1961
1960-1961

1960-1961
1960-1961

1960-1961
1960-1961